

Sygn. akt I C 1361/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015 w Kłodzku

sprawy z powództwa P. C.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę kwoty 8.700 zł

- I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 8.700 (osiem tysięcy siedemset) złotych z odsetkami ustawowymi od 12 czerwca 2014 roku do dnia zapłaty;
- II. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. C. kwotę 2.305 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;
- III. zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 369,30 zł, tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego.

sygn. akt I C 1361/14

UZASADNIENIE

Powód P. C. wniósł pozew przeciwko stronie pozwanej (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 8700 złotych, wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia wniesienia pozwu, tj. 12.06.2014r., do dnia zapłaty, tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia za krzywdę, której powód doznał w wyniku pogryzienia przez psa, w dniu 29 września 2013 roku. Właściciela psa, K. K., łączyła z pozwanym umowa odpowiedzialności cywilnej, na podstawie której ochroną ubezpieczeniową objęte były szkody wyrządzone przez posiadanie zwierząt domowych. Wyplacona dotychczas przez pozwanego kwotę 1300 zł, zdaniem powoda jest nieadekwatna do wysokości szkody. W wyniku pogryzienia przez psa, powód doznał licznych ran kłasnanych łydki prawej, krwiaków ramienia prawego i rany nadgarstka dłoni lewej.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, potwierdziła, że udzielała ochrony ubezpieczeniowej z tytułu umowy dobrowolnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej K. K., który był właścicielem psa. Strona pozwana przyjęła odpowiedzialność za szkodę powoda z dnia 29 września 2013 roku, a następnie wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w wysokości 1300 złotych oraz zwróciła poniesione koszty leczenia i utracone korzyści. Pozwany zarzucił, że żądanie powoda w przedmiocie zadośćuczynienia jest rażąco zawyżone, nieadekwatne do doznanej krzywdy. Powód doznał urazów, polegających wyłącznie na naradach kłasnanych kończyny dolnej prawej, które to rany, po krótkim leczeniu, zagoiły się. Mając na uwadze, że leczenie powoda nie miało charakteru skomplikowanego, nie wymagało jego hospitalizacji, trwało krótko, pozwany uznał, że dotychczas przyznane powodowi zadośćuczynienie jest odpowiednie i w pełni kompensuje doznaną przez niego krzywdę.

Stan faktyczny:

W dniu 29 września 2013 roku powód został pogryziony przez psa, rasy owczarek niemiecki, będącego własnością K. K.. Właściciel psa objęty był przez stronę pozwaną ochroną ubezpieczeniową, na podstawie umowy dobrowolnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, obejmującego m.in. szkody, wyrządzone przez posiadane zwierzęta domowe. Powód zgłosił szkodę pismem z dnia 14.01.2014r., żądając zapłaty zadośćuczynienia w wysokości 10.000 zł. Na podstawie decyzji z dnia 10.02.2014r. pozwany wypłacił powodowi kwotę 1.300 zł, tytułem zadośćuczynienia.

Bezsporne.

Sąd ustalił:

W wyniku pogryzienia przez psa powód doznał licznych ran kąsanych, w wyniku których na jego ciele występują liczne blizny - na przedramieniu lewym blizna o średnicy 5 mm, na brzuchu po stronie lewej blizna o charakterze zanikowym o wymiarach 5 cm x 5 mm, bladoróżowa, na ramieniu prawym dwie blizny o wymiarach 2 cm x 0,5 cm i 1 cm x 0,5 cm, w jasnym kolorze, o charakterze zanikowym, na udzie prawym blizny o bordowym zabarwieniu, o charakterze zanikowym na powierzchni zewnętrznej o wielkości 4 cm x 1 cm, na podudziu prawym - liczne blizny o wymiarach 2 cm x 1 cm, 2 oraz od 1 cm do 6 cm x 4 cm, na kolanie lewym na przedniej powierzchni blizna o wielkości 1,5 cm x 1 cm o zabarwieniu czerwonym, zanikowa. Blizny te mają charakter trwałe, bez możliwości ich całkowitego usunięcia, i stanowią trwałe oszpecenie powoda. Leczenie powoda w związku z tym wypadkiem zakończyło się. Odniesiony przez powoda trwałe uszczerbek na zdrowiu wynosi 4 %.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu chirurgii plastycznej I. Ł. (k-54);

- zeznania powoda (k-44v.).

Powód odczuwa dyskomfort w związku z widocznymi na ciele bliznami, szczególnie po kontakcie z wodą, na przykład na basenie, kiedy blizny te robią się ciemniejsze. Ponadto, od chwili wypadku, powód boi się psów.

Dowód:

- zeznania powoda (k-44v.).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 431§1 kc, kto zwierzę chowa albo się nim posługuje, obowiązany jest do naprawienia wyrządzonej przez nie szkody niezależnie od tego czy było pod jego nadzorem, czy też zabłąkało się lub uciekło, chyba że ani on, ani osoba, za którą ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku powoda nie była sporna. Poza sporem było również, że dotychczas pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1300 zł, tytułem zadośćuczynienia za skutki wypadku z dnia 29 września 2013r., co, zdaniem powoda, było sumą za niską, nieadekwatną do wysokości szkody.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z wypadkiem. Zadośćuczynienie, przyznawane

jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanych cierpień, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanej krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpień, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

Skutki wypadku na zdrowiu powoda ustalono w oparciu o opinię biegłego lekarza z zakresu chirurgii plastycznej oraz zeznania powoda. Liczne blizny, powstałe na ciele powoda w wyniku ran kłasnanych, po pogryzieniu przez psa w dniu 29 września 2013r., mają charakter trwałe, bez możliwości ich całkowitego usunięcia, i stanowią trwale oszpecenie powoda. Powód odczuwa dyskomfort w związku z widocznymi bliznami, szczególnie po kontakcie z wodą, na przykład na basenie, kiedy blizny te robią się ciemniejsze. Leczenie powoda w związku z tym wypadkiem zakończyło się. Jak stwierdził biegły, powstałe blizny nie powinny w przyszłości mieć znaczącego wpływu na funkcjonowanie organizmu, nie można jednak wykluczyć pojawienia się ewentualnych dolegliwości bólowych w miejscu powstałych blizny, związanych z aktywnością fizyczną, przy czym dolegliwości te nie powinny uniemożliwiać powodowi normalnego funkcjonowania. Miarkując zadośćuczynienie, Sąd miał na uwadze, że, w wyniku wypadku, powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 4 %, przy czym oceniona przez lekarza wysokość doznanego uszczerbku jest tylko kryterium pomocniczym dla ustalania wysokości zadośćuczynienia i sama w sobie nie decyduje o należnej z tego tytułu kwocie. Na podstawie zeznań powoda, Sąd ustalił nadto, że od chwili wypadku, powód boi się psów, co może być uzasadnione w okolicznościach niniejszej sprawy. Sąd oddalił spóźniony wniosek powoda, zgłoszony w piśmie procesowym z dnia 29.04.2015r. (k-63), o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu psychologii klinicznej. Nie było przeszkód, aby powód zgłosił taki wniosek w pozwie, skoro już wówczas odczuwał dyskomfort w związku z widocznymi na jego ciele bliznami, czy też lęk przed psami, co wynika z jego zeznań. Niezależnie od tego, powód w swym wniosku nie przedstawił żadnego faktu, który miałby być udowodniony za pomocą dowodu z opinii biegłego psychologa, nie zgłosił żadnych twierdzeń w zakresie podstawy faktycznej powództwa, które mogłyby ewentualnie zostać zakwestionowane przez pozwanego, ograniczając się do postawienia ogólnych, ewentualnych pytań, co czyniło przeprowadzenie tego dowodu zbędnym dla rozstrzygnięcia sprawy. Ponadto, biegły z zakresu psychologii nie ma kwalifikacji do orzekania o powstaniu czy stopniu rozstroju zdrowia psychicznego, a tylko w przypadku wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia (art. 445§1 w zw. z art. 444§1 kc). Oddalenie tego wniosku nie miało jednakże wpływu na zasadność powództwa, które Sąd uwzględnił powództwo w całości, dzieląc stanowisko powoda, że dotychczas wypłacone przez stronę pozwaną zadośćuczynienie było stanowczo za niskie. W świetle okoliczności niniejszej sprawy, odpowiednim i adekwatnym do rozmiaru krzywdy będzie zadośćuczynienie w kwocie 10.000 zł. Suma ta uwzględnia rodzaj naruszonego dobra, jakim jest zdrowie człowieka, młody wiek powoda (30 lat) oraz rozmiar cierpień, odczuwanych przez niego w związku z licznymi, widocznymi na ciele, oszpecającymi, trwałymi bliznami. Mając na uwadze, że dotychczas pozwana wypłaciła powodowi z tego tytułu 1300 zł, zasądzono kwotę 8700 zł, tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia, z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu, zgodnie z żądaniem, skoro powód wcześniej (w piśmie z dnia 14.01.2014r., co było bezsporne) zgłosił szkodę, wzywając pozwaną do zapłaty konkretnej kwoty (art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc i art. 817§1 kc w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych). Ustawowy okres na likwidację szkody minął w lutym 2014r., a zatem w dniu wniesienia pozwu, tj. 12.06.2014r., pozwana była w opóźnieniu, powodującym obowiązek zapłaty odsetek ustawowych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono, jak w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach w pkt II wyroku oparto na przepisach art. 98§1 i 3 kpc i art. 109§1 i 2 kpc. W skład kosztów procesu, które pozwana, jako przegrywająca sprawę powinna zwrócić powodowi, wchodzi: opłata sądowa od pozwu – 435 zł, wykorzystana zaliczka na biegłego – 630,70 zł, wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym – 1200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł, koszty korespondencji – 11,40 zł i koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony – 11,70 zł, zgodnie z przedstawionym spisem kosztów (k.41-42).

Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (pkt III wyroku) nakazano zwrot powodowi kwoty 369,30 zł, tytułem niewykorzystanej zaliczki na wynagrodzenie biegłego (uiszczonej w kwocie 1000 zł).